

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 2Er/219/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415204366
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Toma
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2023:6415204366.3

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, právne zastúpený advokátskou kanceláriou Advocate, s. r. o., IČO: 36 865 141, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti povinnému: P. C., G., XX. XX. XXXX, K. O. XXX/XX, XXX XX Ž. G. I., zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., Kuzmányho 29, Košice, vedenej pod sp. zn. EX 10568/15 súdnym exekútorom: JUDr. Rudolf Krutý, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pre pohľadávku 292 € s prísl., takto

rozhodol:

- I. Exekúciu vedenú pod č. k. 2Er/219/2015, EX 10568/15 vyhlasuje za n e
prípustnú a zastavuje ju.
- II. Povinný má nárok na náhradu trov exekučného konania proti oprávnenému v rozsahu 100 %.
- III. Súd povoľuje odklad exekúcie do nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.
- IV. Oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 39,83 Eur v
lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom dňa 29. 06. 2015 nad Hronom (ďalej len „súd“) poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. poverením č. 5613 090685 vykonaním exekúcie proti povinnému na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s. v Bratislave, sp. zn. SR 09291/14 zo dňa 29.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01. 12. 2014 a vykonateľnosť dňa 04. 12. 2014.

2. Povinný doručil súdu prostredníctvom právneho zástupcu dňa 11. 07. 2017 návrh na odklad exekúcie a návrh na zastavenie exekúcie a jej vyhlásenie za neprípustnú. Povinný uviedol, že žiada v zmysle § 56 ods. 2 Exekučného poriadku (ďalej len „EP“) predmetnú exekúciu odložiť, nakoľko možno očakávať, že exekúcia bude zastavená. Povinný žiadal exekúciu zastaviť v zmysle § 57 ods. 1 písm. g), l) Exekučného poriadku. K uvedenému povinný uviedol, že predmetný rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého predmetná exekúcia prebieha, bol vydaný v rozpore so zákonom, nakoľko rozhodcovský súd nemal z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy právomoc na jeho vydanie, a taktiež rozhodcovský súd ním zaviazal povinného aj na plnenie, na ktoré oprávnený nemal z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru žiadny nárok. Povinný uviedol, že rozhodcovská zmluva je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Oprávnený si priamo a autoritatívne v predformulovanej rozhodcovskej zmluve určil pre prípad vzniku sporu z predmetnej zmluvy, možnosť výberu či prípadný spor predloží stálemu rozhodcovskému súdu alebo príslušnému všeobecnému súdu Slovenskej republiky, pričom právo výberu súdu je na oprávnenom.

3. Súd uznesením č. k. 2Er/219/2015-68 zo dňa 05. 03. 2020 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie i návrh povinného na odklad exekúcie. Voči predmetnému uzneseniu podal povinný prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie.

4. Dňa 20. 01. 2021 rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „Krajský súd“) uznesením č. k. 9Co/21/2020-101 tak, že zrušil uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 2Er/219/2015-68 zo dňa 05. 03. 2020 a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Krajský súd vo vyššie uvedenom uznesení uviedol, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým záverom, keď v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku s prihliadnutím na to, že povinný tam bol poučený o rozhodcovskom konaní, vedel, že právo výberu konania bude mať prípadný žalobca a bola dojednaná individuálne, keď sa nachádza na samostatnom liste papiera. Predmetná rozhodcovská zmluva vykazuje znaky neprijateľných podmienok a Krajský súd ju posúdil ako absolútne neplatnú, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z textu rozhodcovskej zmluvy zo dňa 14. 08. 2012 je zrejmé, že sa viaže priamo k Zmluve, ktorú uzatvoril povinný so spoločnosťou Pohotovosť, s. r. o. aj keď je rozhodcovská zmluva samostatnou zmluvou, podľa jej obsahu ju možno posúdiť ako podmienku Zmluvy z toho istého dňa, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Podstatnou skutočnosťou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti rozhodcovskej zmluvy je skutočnosť, že so spotrebiteľom nebola individuálne dojednaná. Rozhodcovská zmluva má povahu formulára. Dojednania zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu by malo charakter individuálnej zmluvnej podmienky vtedy, ak by boli povinnému poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Spotrebiteľovi bol tak vnútený spôsob rozhodovania budúcich sporov ako aj subjekt, ktorému má byť táto kompetencia zverená a ktorý je súkromnou osobou bez toho, aby mal možnosť akejkolvek úpravy či zmeny.

5. Nakoľko Krajský súd zrušil uznesenie č. k. 2Er/219/2015-68 zo dňa 05. 03. 2020 s tým, že súd Okresný súd opätovne posúdi prípustnosť vedenia exekúcie, okresný súd ju opätovne posúdil a dospel k názoru, že je neprípustná, a preto ju zastavil. Oprávnený a povinný uzavreli dňa 14. 08. 2012 zmluvu o úvere č. 603701047, na základe ktorej boli povinnému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 350 Eur. Súd zo zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným a povinným zistil, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže oprávnený ju uzavrel v postavení dodávateľa a povinný mal postavenie spotrebiteľa, nakoľko nekonal v rámci predmetu jeho obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Povinný sa v zmluve o úvere zaviazal oprávnenému finančné prostriedky vrátiť s dohodnutým poplatkom vo výške 346 Eur v 12 splátkach do 15. 09. 2012, teda celkom zaplatiť oprávnenému 696 Eur.

6. Oprávnený s povinným zároveň dňa 14. 08. 2012 uzatvorili rozhodcovskú zmluvu, z ktorej vyplýva, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho prepisu. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciu podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovskom súde vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.

7. Podľa § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky

uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenie, ktoré vyžadujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom.

8. Zmluva uzatvorená medzi oprávneným a povinným, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, nemôže obsahovať neprijateľné podmienky a ak také podmienky obsahuje, sú absolútne neplatné. Takou podmienkou je podmienka, ktorá vyžaduje v rámci dojednania, či už uzavretého formou rozhodcovskej doložky alebo rozhodcovskej zmluvy (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. 03. 2012, sp. zn. 6 Cdo 1/2012), od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neplatnosť takejto zmluvy (doložky) je však potrebné posudzovať z hľadiska jej dôsledkov nie možnosti. Teda rozhodcovská zmluva (doložka) je neprijateľnou a neplatnou aj keď spotrebiteľovi umožňuje sa svojich práv domáhať nielen na rozhodcovskom súde, pokiaľ v prípade, ak sa rozhodcovské konanie začne na návrh dodávateľa je spotrebiteľ povinný sa rozhodcovskému konaniu podrobiť. A o takúto rozhodcovskú zmluvu sa jedná aj v tomto prípade.

9. Súd predloženú rozhodcovskú zmluvu skúmal a následne ju v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka vyhodnotil ako neprijateľnú a tým aj ako absolútne neplatnú, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Samotná skutočnosť, že dohoda zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu netvorila súčasť zmluvy alebo súčasť Všeobecných podmienok poskytnutia finančných prostriedkov, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ale bola uzavretá vo forme samostatnej rozhodcovskej zmluvy, nie je dostatočným dôkazom o vôli povinného pristúpiť na tento osobitný spôsob rozhodovania sporu. Povahu formulárovej zmluvy má totiž nielen zmluva o úvere a zmluvné podmienky k nej, ale aj predformulované znenie rozhodcovskej zmluvy. V predmetnom prípade má rozhodcovská zmluva podobu formulára, obdobného tomu, vo forme ktorého bola uzavretá samotná zmluva o poskytnutí finančných prostriedkov. Pri formulárovom znení rozhodcovskej zmluvy tak ani nie je zrejmé, či pôvodnému povinnému boli poskytnuté dostatočne jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Podľa názoru súdu je neprípustné, aby takto uzatvorená rozhodcovská zmluva bola podmienkou poskytnutia úveru zo strany oprávneného. Rozhodcovská zmluva v skutočnosti v tomto prípade navyše ani nie je alternatívou riešenia sporov, nakoľko ak oprávnený - veriteľ podal návrh na začatie konania na rozhodcovský súd, uskutočnil výber predpokladaný v rozhodcovskej zmluve, a po tomto výbere sa už pôvodný povinný musel podrobiť rozhodcovskému konaniu.

10. Podľa § 57 ods. 1 pís. g) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

11. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

12. Súd posúdil, že danom prípade je rozhodcovská zmluva absolútne neplatná. Rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci rozhodnúť a ním vydaný rozhodcovský rozsudok sa nemôže stať vykonateľným, a z toho dôvodu súd exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

13. Podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

14. Súd súčasne povolil odklad exekúcie s poukazom na ustanovenie § 56 ods. 2 Exekučného poriadku.

15. Súd o trovách exekučného konania rozhodol tak, že tieto s poukazom na § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a § 203 ods. 1 Exekučného poriadku znáša oprávnený, a to v plnom rozsahu, keďže podal návrh na exekúciu na základe nevykonateľného exekučného titulu.

16. Vzhľadom na dvojinštančnosť rozhodovania o trovách konania, ktorú zaviedol Civilný sporový poriadok s účinnosťou od 01. 07. 2016, súd v súvislosti s rozhodovaním o trovách exekučného konania rozhodol najprv o nároku na ich náhradu /§ 357 písm. m) Civilného sporového poriadku/. V druhej fáze rozhodovania o trovách exekučného konania, rozhodne súd o ich výške.

17. Súdny exekútor oznámil súdu, že si uplatňuje trovy exekúcie a predložil ich vyúčtovanie. Súdny exekútor si vyčíslil trovy exekúcie v sume 39,83 Eur vrátane 20 % DPH pozostávajúce z paušálnej odmeny súdneho exekútora vo výške 33,19 Eur a 20 % DPH vo výške 6,64 Eur.

18. Podľa § 200 ods. I Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

19. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

20. Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

21. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 €.

22. Po preštudovaní špecifikácie trov exekúcie vo vyúčtovaní predloženom súdnym exekútorom súd konštatuje, že paušálnu odmenu vo výške 33,19 € si súdny exekútor vyčíslil v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky a Exekučného poriadku, a preto mu ju súd priznal v takej výške, v akej si ju súdny exekútor uplatnil v predloženom vyúčtovaní.

23. Vzhľadom na skutočnosť, že súdny exekútor je platiteľom DPH v zmysle § 3 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, okresný súd mu priznal 20 % DPH. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol súd tak, ako je uvedené v štvrtom výroku tohto uznesenia a priznal súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 39,83 € vrátane 20 % DPH pozostávajúce z paušálnej odmeny vo výške 33,19 € a 20 % DPH vo výške 6,64 €, na úhradu ktorých zaviazal oprávneného.

Poučenie:

Proti I. a II. výroku tohto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Proti III. a IV. výroku tohto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.